

ги приложатъ. Тѣ не разбираятъ, какво представятъ любовъта, мѫдростъта и истината, вследствие на което не могатъ да се ползватъ отъ тѣхъ. Тѣ трѣба да се радватъ, че не ги разбираятъ. Ако ги разбератъ, ще бжатъ нещастни. Тѣ трѣба да се прилагатъ, безъ да се разбираятъ. Трѣба ли да разберешъ любовъта, за да я приложишъ? Майката прилага любовъта къмъ детето си, безъ да я разбира.

Мнозина мислятъ, че ако знаятъ истината за нѣщата, ще бжатъ щастливи. Представете си, че отворите черепа на нѣкой човѣкъ, да видите, какво нѣщо е мозъкътъ и какъ работи. Вие ще видите едно особено вешество, на едно място бѣло, на друго — сиво. Като спрете вниманието си върху това вешество, ще забележите, че въ него ставатъ особени подигания и снишавания, нѣкакво пулсиране. Въ случая вие знаете истината повече отъ онзи, който не е видѣлъ мозъка на човѣка въ процеса на неговата дейност, но станахте ли по-щастливъ? Обаче, за разумния човѣкъ това не е нужно. Той познава дейността на мозъка не по издиганията и снишаванията, които ставатъ въ него, но по промѣните на лицето. Всѣка мисъль се отразява върху човѣшкото лице. Достатъчно е да погледнете лицето на човѣка, за да разберете, какви мисли и чувства го вълнуватъ. Виждате единъ човѣкъ, който подига очите си нагоре — нѣкаква идея има той. Другъ пѣкъ гледа надолу